

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
32/10. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2010. március 23.

A C-236/08–C-238/08. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet
Google France & Google Inc. és társai kontra Louis Vuitton Malletier SA és
társai

A Google nem sértette meg a védjegyjogot azzal, hogy a hirdetőik számára lehetővé tette a versenytársaik védjegyeinek megfelelő kulcsszavak megvásárlását

A hirdetőik a maguk részéről nem jeleníthetnek meg ilyen kulcsszavak segítségével a Google útján olyan hirdetéseket, amelyek nem teszik lehetővé az internethasználók számára annak egyszerű megértését, hogy a hirdetésben említett áruk vagy szolgáltatások mely vállalkozástól származnak

A közösségi védjegyjog¹ bizonyos feltételek mellett felhatalmazza a védjegyjogosultakat, hogy fellépjenek bárkivel szemben, aki a védjegyekkel azonos vagy azokhoz hasonló megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használja, amelyek megfelelnek az említett védjegy árujegyzékében szereplő áruknak, illetve szolgáltatásoknak.

A Google internetes keresőmotort működtet. Amikor a felhasználó egy vagy több szó megadásával keresést végez, a keresőmotor az e szavaknak leginkább megfelelőnek tűnő weboldalakra mutató linkeket jeleníti meg, csökkenő fontossági sorrendben. Ilyen esetben „természetes” keresési eredményről van szó.

Ezenkívül a Google „AdWords” néven fizetett reklámszolgáltatást is kínál. E szolgáltatás lehetővé teszi valamennyi gazdasági szereplő számára, hogy amennyiben kiválaszt egy vagy több kulcsszót, az e szavak és az internethasználó által a keresőmotorba bevitt szavak közötti egyezés esetén a weboldalára mutató, rövid reklámüzenettel kísért promóciós link jelenjen meg. E hirdetés a „szponzorált linkek” rovatban, a képernyő jobboldali részén, a természetes találatoktól jobbra, vagy pedig a képernyő felső részén, az említett találatok fölött jelenik meg.

A Vuitton a Vuitton közösségi védjegy, valamint a Louis Vuitton és az LV francia nemzeti védjegyek jogosultjaként, a Viaticum a „Bourse des Vols”, a „Bourse des Voyages” és a „BDV” francia védjegyek jogosultjaként, valamint P-A. Thonet a „Eurochallenges” francia védjegy jogosultjaként észlelték, hogy ha a Google keresőmotorja használatakor az internethasználók az említett védjegyeket képező szavakra kerestek, a „szponzorált linkek” rovatban olyan linkek jelentek meg, amelyek vagy a Vuitton termékeinek utánezatait kínáló weboldalakra, vagy a Viaticum, illetve a Centre national de recherche en relations humaines versenytársainak weboldalaira vezettek. Az érintett cégek ezért jogi eljárásokat indítottak a Google ellen annak megállapítása érdekében, hogy az megsértette a védjegyjogaikat.

A védjegyjogosultak által a Google ellen benyújtott keresetek tárgyában legfelsőbb fokon eljáró Cour de cassation azzal a kérdéssel fordult a Bírósághoz, hogy jogszerű-e, ha internetes reklámszolgáltatások keretében kulcsszóként védjegyeknek megfelelő megjelöléseket használnak anélkül, hogy azok jogosultjai e használathoz hozzájárultak volna.

A mások védjegyeinek megfelelő megjelölések internetes reklámszolgáltatás keretében történő használatáról

¹ A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.), a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

A Bíróság rámutat, hogy amikor a hirdető reklámszolgáltatást vesz igénybe, és más védjegyével azonos megjelölést választ kulcsszóként abból a célból, hogy az internethasználók számára alternatívát kínáljon az említett védjegyjogosult áruhoz vagy szolgáltatásaihoz képest, a megjelölést az áruval vagy szolgáltatásaival kapcsolatban használja. A reklámszolgáltatás nyújtója esetében azonban ez nem valósul meg akkor, amikor lehetővé teszi a hirdetők számára védjegyekkel azonos megjelölések kulcsszavakként történő kiválasztását, tárolja e megjelöléseket, és ügyfelei hirdetéseit e kulcsszavak alapján jeleníti meg.

A Bíróság pontosítja, hogy a jogosult védjegyével azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés harmadik személy általi használata legalábbis maga után vonja, hogy az utóbbi a megjelölést saját reklámtevékenysége keretében használja. A reklámszolgáltatás nyújtójának esetében ez utóbbi anélkül teszi lehetővé ügyfelei számára a védjegyekkel azonos vagy azokhoz hasonló megjelölések használatát, hogy ő maga használná az említett megjelöléseket.

Ha tehát valamely védjegyet kulcsszóként használnak, e védjegy jogosultja a Google-lal szemben nem hivatkozhat a védjegy alapján őt megillető kizárólagos jogra. Hivatkozhat azonban e jogra azon hirdetőkkel szemben, akik a védjegyének megfelelő kulcsszó segítségével a Google útján olyan hirdetéseket jelentetnek meg, amelyek nem teszik lehetővé, vagy csupán nehézségek árán teszik lehetővé az internethasználó számára annak megállapítását, hogy a hirdetésben szereplő áruk vagy szolgáltatások mely vállalkozástól származnak.

Ilyen esetben ugyanis – amelyre azon körülmény jellemző, hogy a szóban forgó hirdetés a védjegynek az érintett internethasználó által keresőkifejezésként történő beírását követően azonnal feltűnik, és olyankor jelenik meg, amikor a védjegy keresőkifejezésként szintén szerepel a képernyőn – az internethasználó tévedhet a szóban forgó áruk, illetve szolgáltatások származását illetően. Sérül tehát a védjegy azon funkciója, hogy szavatolja a fogyasztók számára az áruk vagy szolgáltatások származását (a védjegy származásjelző funkciója).

A nemzeti bíróság feladata annak esetenkénti megítélése, hogy az előtte folyamatban lévő ügy tényállására jellemző-e a származásjelző funkció ilyen sérelme vagy veszélyeztetése.

Azzal kapcsolatban, hogy az interneten hirdetők reklámüzenetek megjelenítése céljából kulcsszóként más védjegyével azonos megjelölést használnak, a Bíróság ezenkívül megállapítja, hogy e használat kihatással lehet az említett védjegynek a jogosultja által történő reklámcélú használatára, valamint e jogosult kereskedelmi stratégiájára. A védjeggyel azonos megjelölés harmadik felek általi használatának e hatásai azonban önmagukban nem veszélyeztetik a védjegy reklámfunkcióját.

A reklámszolgáltatás nyújtójának felelősségéről

A Bíróságnak arra is választ kellett adnia, hogy a Google-hoz hasonló gazdasági szereplő felelős-e ügyfeleinek azon adataiért, amelyeket a szerverén tárol.

Felelősségi kérdésekben a nemzeti jog irányadó. Mindazonáltal az uniós jog felelősségkorlátozó rendelkezéseket tartalmaz az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások² nyújtói javára.

Azon kérdés vonatkozásában, hogy az AdWordshöz hasonló internetes reklámszolgáltatás olyan információs társadalommal összefüggő szolgáltatásnak minősül-e, amely a hirdető által szolgáltatott adatok tárolásából áll, és hogy ennek alapján a reklámszolgáltatás nyújtója élvezi-e a felelősségkorlátozás előnyét, a Bíróság rámutat, hogy a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megvizsgálása, hogy az említett szolgáltató által játszott szerep semleges-e, amennyiben tevékenysége pusztán technikai, automatikus és passzív jellegű, ami azt is jelenti, hogy az említett szolgáltatásnyújtónak nincs tudomása a továbbított, illetve tárolt adatról, és nem is kezeli azt az adatot.

² A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) (HL L 178, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.).

Amennyiben megállapítást nyer, hogy nem játszott aktív szerepet, az említett szolgáltató felelőssége a hirdető kérésére tárolt adatokért nem állapítható meg, kivéve ha a szolgáltató ezen adatok vagy a hirdető tevékenysége jogellenességéről tudomást szerzett, de nem intézkedett haladéktalanul az adatok eltávolítása, illetve az azokhoz való hozzáférés megszüntetése iránt.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106